УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архиєпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 17/127

ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА
ДО СВЯЩЕНИКІВ НА ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

Дорогі співбрати у священстві!

Цього року знову, подібно як учні Христові на Тайній вечері, засядемо з нашим Божественним Спасителем у цей святий день при Його таїнственній трапезі. Сьогодні ще раз переживатимемо упокорення перед нами нашого Учителя і Господа на вмиванні ніг та радітимемо даром Його Священства. Входячи таким чином у Його страсті та очікуючи Його славного воскресіння, споглядаючи Його служіння та крайнє приниження, щоб вилікувати наші рани, запрошую вас роздумати над одним із найважливіших Таїнств Христової Церкви, яке доручене нам нашим Господом, а саме над Покаянням, Святою Сповіддю, Таїнством зцілення та відпущення гріхів, яке ми отримали ціною Його святої Крові.

Першим даром воскреслого Христа, згідно з Євангелієм святого Івана Богослова, є влада, передана апостолам та їхнім послідовникам, прощати від Його імені людські гріхи: «Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи, відпустяться їм, кому ж затримаєте – затримаються» (Ів. 20, 23). Це служіння святий апостол Павло називає Таїнством Примирення і вбачає в ньому саму суть священичого служіння: «Бо то Бог у Христі примирив собі світ, не враховуючи людям їхніх переступів, поклавши в нас слово примирення. Ми ж посли замість Христа, немов би сам Бог напоумлював через нас. Ми вас благаємо замість Христа: примиріться з Богом!» (2 Кор. 5, 19-20).

Уділення Святого Таїнства Примирення людини з Богом і ближнім є одним із найвеличніших, а водночас може бути найважчим елементом священичого служіння. Надаючи священикові право уділяти Таїнство Сповіді, єпископ, відповідно до приписів церковного права, доручає йому найделікатнішу роль у спасінні душ людей, повіреній його пастирській опіці. Без ревних і вправних сповідників є неможливим доступ наших вірних до Божого милосердя, до джерел благодаті Духа Святого, неможливе повноцінне духовне життя та пізнання живого Бога.

Це велика благодать, коли вірні мають можливість зустрічі з живим Христом через особу свого душпастиря у сповідальниці. Святе Таїнство Покаяння перемінює парафію. Де його регулярно уділяють, там вже нема таких численних конфліктів, воно наставляє молодих людей на добру дорогу, а старшим допомагає гідно прожити останні роки життя на землі. Сповідальниця – це барометр ревності священика. Достатньо у звичайну неділю чи в будень подивитися, скільки людей приступає до Святого Причастя, щоб мати уявлення про пастирську працю в парафії.

а/с 210, Київ, 02002, Україна тел/факс: +38 (044) 541-11-14 E-mail: Ver_Arch@ugcc.org.ua

Сповідник є для Божого люду живою іконою милосердного Бога, можливістю пізнати самого Христа – Доброго Пастиря, який шукає заблукану овечку та веде її до вибраного Божого народу. Сповідник є передусім батьком, лікарем та учителем християнського життя. Ось чому Святе Таїнство Сповіді справедливо вважають найважливішим засобом нової євангелізації, можливістю промовити Боже Слово стосовно стану душі каяника і моментом зцілення гріховних ран благодаттю Святого Духа.

Таке високе завдання вимагає від нас, служителів Святого Таїнства Примирення, особистої духовної, людської та пастирської зрілості, постійної праці над собою та повсякчасної готовності до слухання Святої Сповіді. Тому хочу нагадати певні аспекти цієї праці над собою і дати кілька порад щодо правильного й успішного уділення цього Таїнства.

Провідник людських душ повинен виконати дві передумови: перебувати в стані освячуючої божественної благодаті та провадити побожне молитовне життя. Від святості священика не залежить повнота дії Духа Святого у Сповіді, але якщо він є чистим дзеркалом, то легше можна через його слова, поведінку, вигляд і всю особу побачити милосердя самого Бога. Священик є немов заступником каяника перед Богом силою свого життєвого прикладу.

Сповідь – це також літургійний чин. Перед уділенням Таїнства слід промовити принаймні коротку молитву про допомогу і світло Святого Духа, а після сповіді – помолитися за тих, хто висповідався в нас. Це є визнанням нашої людської обмеженості та визнанням віри сповідника в Господню всемогутність, що проявляється в розкаяному серці людини, відкритому до Божої дії.

Свята Церква для належного і компетентного служіння Таїнства Покаяння зобов'язує священиків-сповідників здобувати належні богословські знання. Тут ідеться не тільки про вивчення основних предметів курсу семінарійної освіти, а й про постійне здобування і поглиблення знань зі Святого Письма, догматичного вчення Церкви, морального богослов'я та канонічного права. Необхідно пильно стежити за новими викликами, які чигають на християн у сучасному світі, та опановувати кращі способи пастирського служіння і розвитку вчення Церкви, нові вказівки, що безпосередньо стосуються належного формування сумління поручених нашій опіці вірних.

Важливою рисою сповідника є правильний педагогічний підхід до каяників, що перебувають на різних етапах духовної зрілості. Потрібно набути належні знання і навички пастирського порадництва, розуміння психологічного стану людини, що приступає до сповіді. Педагогічний хист і підхід сповідника полегшує визнання гріхів, додає особі, яка кається, відваги та довір'я. Віряни з повагою ставитимуться до Таїнства Примирення, якщо сповідник буде серйозно ставитися до проблем і болів каяників, глибоко вникаючи й переймаючись тими гріхами, які ранять і нищать людину. Очевидно, що часом трапляються питання, на які не можна однозначно відповісти. Тому в спірних ситуаціях можна поставити собі питання: а що б Ти, Ісусе, зробив на моєму місці?

Особливу обережність дораджується виявляти сповідникам у справах, які пов'язані з людською любов'ю і статевістю. Додаткові питання слід ставити дуже делікатно і не відразу. Будь-яке зайве питання може людину зранити, відкинути від сповіді й Церкви. Скільки людей відійшло від Церкви через нашу необережну поведінку, але ми не завжди почуваємося винними в цьому! Не можна виявляти власного здивування з приводу якогось гріха, хоч би який він був тяжким. Не маємо права цікавитися тими сферами життя людини, які не конечні для сповіді. Абсолютно не припустимим є будь-яким чином ображати каяника, підвищувати на нього голос чи виявляти власну нетерпеливість до особи, яка шукає Божого милосердя. Господь має час для всіх нас – маймо і ми час уважно та смиренно вислухати того, хто сповідається! У різних офіційних вказівках для сповідників Церква наголошує на делікатному й дискретному ставленні до пенітента, що вже казати про обов'язок абсолютного збереження печаті таємниці Сповіді.

Досвід Церкви показує, що добрим сповідником є той, хто сам добре і часто сповідається. Добрі сповідники народжуються з добрих каяників. Той буде добрим сповідником, хто регулярно і глибоко переживає це Таїнство Примирення як дорогу власного освячення. Надзвичайно сильним і позитивним є особистий приклад служителя цього Святого Таїнства. Коли люди бачать, як їхній духовний отець сам сповідається, то глибше усвідомлюють дар цього Таїнства Божої любові і це є найкращим закликом якнайчастіше з нього користати.

Дорогі співбрати в Христовому Священстві! Сердечно вітаю вас із днем установлення цього величного Таїнства. Схиляю голову перед вами, ревними сповідниками, порадниками, лікарями і учителями нашого народу, які від імені Христа відпускаєте нам наші гріхи, благодаттю Святого Духа освячуєте наші душі та даєте нам силу боротися з духовними хворобами і вадами. Нехай у кожному нашому храмі й монастирі завжди буде хтось, хто чекає на нас у сповідальниці та відкриває нам дорогу до примирення з Богом!

Сьогодні наша Церква в усьому світі, зокрема в Україні, яка стікає кров'ю, є справді подібна до польового військового шпиталю, переповненого пораненими. Нехай же нам ніколи не забракне сповідників – Божих лікарів, які на взірець самого Христа – Доброго Самарянина, похиляться над нашими ранами, виллють на них олію Божого прощення та торкнуться наших душ цілющим Тілом і Кров'ю нашого Спасителя.

Благословення Господнє на вас!

Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Святослав Шевчук

Святослав

+ СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого преподобного та ісповідника Якова, єпископа Катанського,
3 квітня 2017 року Божого